

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/89/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010434
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2511010434.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Beátou Javorkovou v trestnej veci obžalovaného P. E., H.. XX.XX.XXXX N. S., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.06.2015, rozhodol

rozhodol:

Obžalovaný P. E., nar. XX.XX.XXXX N. S., trvale bytom D., Š. Č.. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS F.,

sa na základe právoplatne uznannej viny rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/89/2011 zo dňa 14.10.2013, potvrdenej uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 5To/107/2013 zo dňa 03.07.2014,

odsudzuje

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá tresty uložené mu rozhodnutiami Okresného súdu Piešťany:

- sp. zn. 0T/3/2010 zo dňa 28.01.2010, právoplatným dňa 28.01.2010, v trvaní 4 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,
- sp. zn. 1T/46/2012 zo dňa 16.04.2012, právoplatným dňa 25.04.2012, v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,
- a Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/62/2014 zo dňa 03.06.2014, právoplatným dňa 03.06.2014, v trvaní 2 roky a 3 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné.

odôvodnenie:

Na základe obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou v Piešťanoch na Okresný súd Piešťany dňa 13.05.2011 vykonal súd na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie, vypočul obvineného, svedkov, a oboznámil listinné dôkazy, ako aj ďalší obsah spisu.

Z výsluchu obvineného P. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v čase výkonu ambulantného liečenia mal zápal pľúc, potom zápal močového mechúra, viackrát bol ošetrovaný u Z.. C.. Z.. F. sa z ambulantného liečenia neospravedlnil, pretože tam majú odkazovač, nechal tam odkaz a to prostredníctvom matky, ale odkazy si nevyberajú. Keďže mal zápal pľúc, nemohol chodiť, mal veľké bolesti. Na ochranné liečenie v decembri 2009 a v januári 2010 sa nedostavoval preto, že mal zápal pľúc, možno sa to však nevyznačilo v karte. Určite bol u Z.. C. a bol aj na pohotovosti, niekedy po štedrom dni. Je pravdou, že infúziu liečbu vo Fakultnej nemocnici v R. neabsolvoval, vypýtal si však na ňu od sesternice potvrdenie, aj to iba preto, že mu vyšetrovateľ povedal, aby také ospravedlnenie dal na čas,

kedy mal absolvovať ochranné liečenie. Nahovoril ho na to vyšetrovateľ, ktorý sa nechcel prípadom zaoberať, volá sa E.. Bol na návšteve u lekárky Z.. Š., pretože mal bolesti, predpísala mu antibiotiká, tak isto bol u Z.. K., kde ho odviezla polícia, pretože jazdil bez vodičského preukazu. Povedali mu, že má nález na pľúcach, a majú ho odvieť do R. do nemocnice, čo policajti odmietli a dali ho do cely predbežného zadržania.

Ku skutku č. 2 uviedol, že vodičský preukaz, o ktorý sa jedná má niekoľko rokov, asi od roku 2003, kedy ich vykradli a potom mama robila upratovanie a našla tento vodičský preukaz. Medzitým však obvinenému vodičský preukaz zobrali, mama mu povedala, keď tento našla, aby ho odovzdal. Mal v úmysle odovzdať ho, keď pôjde okolo polície. Mama mu vodičský preukaz dala niekedy v novembri. Vodičský preukaz mal v aute, avšak nejazdil, lebo mal zákaz činnosti, jazdil iba jeden krát 26.01. 2010, pretože mu povedali, že treba odvieť dedka z polikliniky. Nešiel by ukázať vodičský preukaz, o ktorom by vedel, že je falošný. Zle sa však vyjadril, upresnil, že nevedel, že vodičský preukaz je falošný. Vodičský preukaz si zabezpečil v R. v roku 2003 u F. K., sľúbil mu ho Z. M. za 3000,- Sk. Povedal mu, že keď donesie dve fotky, vodičský preukaz mu vybaví. Prečo vo výpovedi uviedol, že vodičský preukaz získal v roku 1990 obžalovaný hodnoverne nevysvetlil doplnil iba, že sa pomyšlil. Nevedel ani vysvetliť z akého dôvodu nekontroloval, že hoci si vodičský preukaz zaobstarával v roku 2003 bol na ňom uvedený dátum vydania rok 1991. Otec Z. M. pracoval na polícii, myslel si, že cez neho ten vodičský preukaz vybavil. Čo sa týka predloženia vodičského preukazu polícii, tak polícii nič nepredkladal, C. ho čakal pod kopcom, lebo videl jeho auto, vytiahol obžalovaného von z auta, spýtal sa ho, do kedy má zákaz činnosti. Obžalovaný mu povedal, že do roku 2012, vtedy mu vodičský preukaz vypadol z dverí, tak ho C. podal s tým, že či ho má odovzdať. Policajti si od neho vodičský preukaz nepýtali, C. vedel, že má zákaz činnosti. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že vodičský preukaz podal C.. Rozpory nevysvetlil.

Svedkyňa Z.. N. F. uviedla, že obžalovaný zahájil liečbu 12.10. 2010 a to ochranné protitoxikomaničné liečenie ambulantnou formou, ktoré mu uložil Okresný súd Piešťany dňa 28.05.2009. Kartu na psychiatrii mal založenú od roku 1997, od kedy sa s prestávkami dobrovoľne liečil. Na ďalšiu kontrolu prišiel 12.11. 2009, kedy mu bola oznámená povinnosť podrobiť sa toxikologickému vyšetreniu moču na prítomnosť psychotropných látok a ďalšia kontrola na 14.12. 2009, na túto kontrolu však obžalovaný neprišiel, nedostavil sa ani na odbery, svoju neprítomnosť nezodpovedal, neprišiel sa preobjednať, čo je možné. Preto v januári 2010 písomne informovala Okresný súd Piešťany. Následné vyšetrenie bolo až v júli 2010, až od vtedy sa obžalovaný začal liečiť a chodiť na všetky kontroly. Keď obžalovaný prestal chodiť na liečbu, nemohla vedieť ako prebieha ochorenie, odber moču je pri tejto liečbe povinný a obžalovaný neprišiel keď mu povedal, že je to potrebné, čakala mesiac, že sa ospravedlní, čo sa nestalo. Nemôže zodpovedať za liečbu pacienta, keď o ňom viac ako dva mesiace nevie, jej povinnosťou bolo oznámiť to orgánu, ktorý liečbu nariadil. Na liečbu sa obžalovaný dostavil až v júli. Základom liečby je úplná abstinencia pacienta, ktorú však nemohla predpokladať, keďže nechodil na kontroly. Dvojnásobná absencia zo strany obžalovaného pri výkone liečenia je ohrozenie liečby, pretože nemôže čakať, kedy sa pacient na liečbu opäť dostaví.

Svedkyňa Z.. M. E. uviedla, že obžalovaný prišiel na preventívnu prehliadku, kde jej uviedol, že potrebuje lekárske potvrdenie, že bol na vyšetrení, pretože mal autohaváriu a musí chodiť na poučenie ohľadom vrátenia vodičského preukazu. Potvrdeniu mu vystavila. Neskôr dostala predvolanie na výsluch a vtedy jej už bolo jasné, že musí uviesť pravdu, teda že vystavila potvrdenie bez toho, že by obžalovaný bol u nej vyšetrený a liečený a to len na základe príbuzenského pomeru.

Svedok Z.. Z. C. uviedol, že na presné dátumy ošetrovania obžalovaného si nespomína. Vie však, že v roku 2009 mal obžalovaný zápal priedušiek aj močový nález a dokladal mu nejaké správy z pohotovosti, nevie o tom, že by zo zdravotnej dokumentácie niečo zmizlo. Spomína si, že obžalovaný udával nejaký nález, ktorý však svedok v zdravotnej dokumentácii nemal. Na ďalšie bližšie okolnosti si nespomenul, v prípravnom konaní však svedok uviedol, že P. E. je jeho pacientom, pričom ochorenie mal v októbri 2009 a liečbu do 02.11.2009, potom bol na vyšetrení až 10.02. 2010 kedy mal zápal priedušiek a liečil sa do 06.03. 2010. Počas obdobia od 10.02. 2010 do 06.03.2010 bol práceneschopný. Je pravdou, že v októbri 2009 mu ponúkol práceneschopenku pre zápal pľúc a močového mechúra, no E. to odmietol z dôvodu, že to nepotrebuje, pretože je bez práce. Do ambulancie sa dostavil sám pri zhoršení zdravotného stavu. Aj počas hore uvedených ochorení pacient mohol absolvovať vyšetrenie u spádového psychiatra. Jeho ochorenia a celkový zdravotný stav neznemožňovali návštevu psychiatrickej ambulancie. Dňa 10.03.2010 mal prísť na odbery biochemického materiálu, no bez ospravedlnenia sa nedostavil. V období

mesiacov december 2009 až január 2010 netrpel obžalovaný žiadnym ochorením, ktoré by si vyžiadalo vyšetrenie v ambulancii lekára, a nebol ani v ambulancii svedka vyšetrený.

Svedkyňa Z.. L. Š. na hlavnom pojednávaní uviedla, že osobu obvineného si nepamätá, ani na obdobia, kedy ho mala vyšetrovať, pridržala sa svojej výpovede z prípravného konania kde uviedla, že je všeobecnou lekárkou pre dospelých, pričom ambulanciu má v F., slúži na lekárskej službe prvej pomoci v nemocnici s poliklinikou D.. Dňa 06.01. 2010 určite nemala službu na lekárskej službe prvej pomoci v D., ani neordinovala v F.. P. E. ošetrovala jedenkrát na pohotovosti a to 25.12. 2009 pre podozrenie z podráždenia slepého čreva, pričom bol poslaný na chirurgické vyšetrenie do nemocnice s poliklinikou v R.. Ďalej ho už nevyšetrovala. V čase keď obvineného ošetrovala, jeho stav nebol závažný, nevyžadoval hospitalizáciu a nebránil návšteve inej ambulancie.

Z.. Z. K. ako svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že k bližším údajom ošetrovania obžalovaného si nepamätá a pridržala sa výsluchu z prípravného konania. V prípravnom konaní uviedla, že je všeobecnou lekárkou pre dospelých v D., pričom obžalovaného nepozná. Je pravdou, že dňa 26.01. 2010 podpísala lekársku správu pre P. E., a teda ho v ten deň určite vyšetrila a to počas výkonu lekárskej služby prvej pomoci v D.. Pacient prišiel s tým, že sa liečil na močový mechúr a mal problémy. Bolo mu doporučené užívať Biseptol. Pacienta vyšetřila a zistila, že by zmeny na pľúcach mohli nasvedčovať zápalu pľúc. Pri vyšetrení bolo zistené, že boli prítomné stopy bielkovín, čo môže naznačovať zápal močových ciest. Keďže liečbu mal predpísanú a užíval Biseptol, liečbu nemenila. Odporučila však pacientovi pľúcne vyšetrenie. Zdravotný stav pacienta určite nebol vážny, pretože ak by bol, navrhla by hospitalizáciu.

Svedok B. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vie, že obžalovaný tvrdí, že jeho syn mal obžalovanému vybaviť cez svedka nejaký vodičský preukaz. Do 30.10. 1991 pracoval na polícii, nikdy však nerobil na okresnom dopravnom inšpektoráte, so synom mal svedok zlý vzťah, dokonca mu zrušil trvalý pobyt v byte. Od roku 1990 u nich syn nebýval, pred tri a pol rokmi jeho syn zomrel, určite pre neho žiaden vodičský preukaz nevybavoval, ani pre jeho známeho.

Svedok Z.. S. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného vypočúval k dvom trestným činom, bolo to marenie výkonu úradného rozhodnutia a falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny. Štandardný výsluch prebieha tak, že sa osoba poučí podľa procesného postavenia, potom sa jej spýta, či poučeniu porozumela, zapíše sa jej vyjadrenie, následne osoba voľne rozpráva čo vie o veci a potom sa jej dávajú otázky. Na okolnosti výsluchu obžalovaného E. si nespomína, vypočúval ho však štandardným spôsobom, pretože inak ani nevypočúva. Pamätá si, že nejaké potvrdenia od lekárov napr. Z.. V. obvinený predkladal, s tým že keď mal byť na protitoxikologickej ambulancii sa mal niekde inde liečiť. Pečiatka bola od Z.. V. potvrdenie doniesol obžalovaný sám od seba, akurát nevie, či k výsluchu alebo neskôr, určite nikdy obžalovaného nenahováral na zabezpečenie si lekárskeho potvrdenia. Za účelom tvrdenia obžalovaného bola medzi svedkom a obžalovaným vykonaná konfrontácia, pričom obžalovaný zotrval na tom, že svedok bol za ním na výsluchu v D.H.Č. a povedal, že ak bol chorý má si zabezpečiť od lekára doklad na obdobia, kedy sa mal dostavovať do protitoxikologickej ambulancie. Svedok uviedol, že vypočúval obžalovaného v D.H.Č., je možné, že mu povedal ak má nejaké potvrdenia, nech ich prinesie, avšak doktor C. poprel akúkoľvek prítomnosť obžalovaného v jeho ambulancii a aj návštevy v čase, kedy sa mal dostavovať na súdom uložené liečenie. Z.. C. bol veľmi rozčúlený a tvrdil, že obžalovaný v daných termínoch u neho v ambulancii na vyšetrení nebol. Nemá logiku, prečo by potom obžalovanému svedok kázal zabezpečiť si potvrdenia. Svedok poprel tvrdenia obžalovaného.

Svedok Z. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obvineného pozná. Pracoval na OO PZ D., a počas služby prišiel s obvineným viac krát do styku, zastavoval ho dva krát pri trestnom čine marenia výkonu úradného rozhodnutia, raz to bolo aj s kolegom E., raz na Š. ulici a druhý krát na N.. Keďže videli auto obžalovaného zastavili ho, pýtali vodičský preukaz, svedok svoju prácu robil trinásť rokov, vie ako vypadá pravý vodičský preukaz, po lustrácii v evidencii sa preukázalo, že obvinený má zákaz činnosti vedenia motorového vozidla a pri predložení vodičského preukazu svedok zistil, že vodičský preukaz javí známky falšovania, mal iné písmo a z lustrácie vyšlo, že taký vodičský preukaz neexistuje. Obžalovaný vodičský preukaz predložil tak, že ho odovzdal do ruky svedka. Z dôvodu rozdielnosti vo výpovediach bol obžalovaný konfrontovaný so svedkom C., pričom svedok C. na tvrdeniach zotrval aj pri konfrontácii s obvineným, aj po opätovnom poučení uviedol, že vypovedal pravdu, s obžalovaným nemá žiadne

konflikty, nemá dôvod uvádzať nepravdy a nemajú žiadne spory, ani v minulosti nemali. Bolo jeho povinnosťou oznámiť trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil.

Z prečítanej výpovede G. E. vyplynulo, že je matkou obžalovaného E., pričom volala do ambulancie Z.. F. v decembri 2009, hovor jej nikto nezdvihol, preto nadiktovala odkaz na záznamník, kde ospravedlnila svojho syna z dôvodu choroby. Potom bola v januári za Z.. F., povedala jej, že na záznamník nahrála ospravedlnenie, no sestrička jej povedal, že nie je čas zdvíhať telefóny.

Na základe takto vykonaného dokazovania rozhodol súd rozsudkom zo dňa 26.09.2012 a uznal obžalovaného vinným a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zrušil rozhodnutia Okresného súdu Piešťany, sp. zn. OT/3/2010 a sp. zn. 1T/46/2012, a zároveň mu uložil trest zákazu činnosti v trvaní 7 (sedem) rokov.

Voči tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný.

Na základe odvolania vo veci konal Krajský súd Trnava, ktorý rozhodnutím sp. zn. 5To 123/2012 zo dňa 16.07.2013 zrušil rozsudok Okresného súdu Piešťany v celom rozsahu a vrátil vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

V odôvodnení svojho rozhodnutia Krajský súd Trnava uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje so závermi odvolateľa v tom smere, že ojedinelý poklesok, ktorý podstatne nenaruší liečebný režim, nenaplnuje znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pretože na naplnenie takýchto znakov sa vyžaduje určitá intenzita, ktorá je zvýraznená pojmom závažného konania, pričom páchatelovi musí byť preukázaný úmysel zmaříť účel uloženého ochranného liečenia, alebo výkon takéhoto rozhodnutia podstatne sťažiť.

V danom prípade bolo preukázané, že obvinený riadne začal s výkonom ambulantného ochranného protitoxikomanického liečenia. Bolo tiež preukázané, že tento sa v dvoch prípadoch a to v decembri 2009 a januára 2010 nedostavil na lekárske vyšetrenie, čo zdôvodnil konkrétnymi zdravotnými problémami, ktoré v podstate vykonanými dôkazmi boli aj preukázané. Zo samotného takéhoto konania ťažko možno vyvodíť záver o úmysle obvineného zmaříť účel ochranného liečenia alebo podstatne sťažiť vykonanie takéhoto liečenia.

Bolo potrebné v každom prípade zadovážiť a oboznámiť predmetný spis Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/63/2009 už z toho dôvodu, že obžalovaný vo svojej obhajobe poukazoval na to, že toto liečenie bolo ukončené dokonca z iniciatívy ošetrojúcej lekárky, ktorá skonštatovala, že liečba splnila svoj účel, a v takomto prípade vyvodenie úmyslu, ktorý predpokladá ustanovenie § 348 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona neobstojí.

Odvolací súd nariadil doplniť dokazovanie oboznámením predmetného spisu so zameraním sa na obhajobu obžalovaného a s prihliadnutím na všetky doposiaľ vykonané dôkazy a zvážiť, či boli naplnené všetky pojmové znaky žalovaného prečinu v tom smere, ako na to poukázal odvolací súd.

Ohľadne skutku v bode 2/ vzhľadom na jeho obhajobu, že predmetný vodičský preukaz považoval za pravý, bude potrebné k obhajobe obžalovaného vypočuť ako svedka Z. M., a v prípade potreby konfrontovať jeho výpoveď tiež s tým, čo uvádzal jeho otec svedok B. M..

S poukazom na právny názor vyslovený Krajským súdom Trnava, súd pripojil spis Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/63/2009, oboznámil tento na hlavnom pojednávaní a obžalovaného P. E. následne oslobodil z bodu 1 obžaloby kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, pretože skutok nie je trestným činom. Podľa názoru odvolacieho súdu, nebol preukázaný úmysel obžalovaného zmaříť účel liečenia iba preto, že sa dva krát nedostavil na lekárske vyšetrenie, čo podľa názoru odvolacieho súdu zdôvodnil konkrétnymi zdravotnými problémami, ktoré boli vykonaným dokazovaním preukázané.

V ďalšom však nebolo možné vyhovieť pokynu odvolacieho súdu, keďže ako to vyplynulo už zo zápisnice o hlavnom pojednávaní žurnalizovanej na č.l. 184, kde B. M. uviedol, že jeho syn Z. M. zomrel, nebolo možné tohto vypočuť. Odvolací súd zrejme uvedenú skutočnosť prehliadol. Súd na preukázanie tejto skutočnosti ešte zabezpečil úmrtný list (č.l. 310), z ktorého vyplynulo, že Z. M. zomrel dňa 22.01.2008.

Súd doplnil dokazovanie v smere naznačenom odvolacím súdom a rozhodol v bode 1/ podľa právneho názoru odvolacieho súdu.

Dokazovaním k bodu 2/ bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 odsek 1 Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, pretože predložil falošnú verejnú listinu ako pravú, z čoho je usvedčovaný nielen znaleckým posudkom KEÚ PZ C., ale aj príslušníkom polície Z. C., ktorý potvrdil, že obžalovaný falošný vodičský preukaz predložil pri cestnej kontrole.

Nevierohodné boli najmä tvrdenia obžalovaného, kedy na jednom hlavnom pojednávaní uviedol, že vodičský preukaz mu vypadol z dverí auta, a na ďalšom hlavnom pojednávaní, že ho podal C.. Rozdiely v tvrdeniach o zabezpečení si falošného vodičského preukazu taktiež nevysvetlil. Mal ho získať od nebohého Z. M. v roku 2003, dátum vydania vodičského preukazu je rok 1991, z čoho je zrejmé, že obžalovaný musel vedieť, že ide o falzifikát. B. M. navyše uviedol, že uvedený vodičský preukaz nezaobstaral, ako to tvrdí obžalovaný, so synom Z. M. mal len problémy, navyše svedok nikdy nepracoval na dopravnom inšpektoráte. Z polície odišiel v roku 1991.

Taktiež zo správy, nachádzajúcej sa v spise vyplynulo, že obžalovanému bol vydaný vodičský preukaz dňa 21.02. 2001 pod č. SD630397, pričom hliadke polície predložil vodičský preukaz platný od 08.07. 1991 pod číslom SS036253, ktorý vodičský preukaz sa ani nenachádza v evidencii vydaných vodičských preukazov.

Zo zákona č. 315/1996 Z.z. v znení do 31.12.2003 vyplýva, že podľa § 80 písmeno i), je držiteľ vodičského preukazu povinný osobne si prevziať vodičský preukaz, jeho prevzatie a správnosť údajov potvrdiť svojím podpisom.

Zákon č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách je povinný ovládať každý vodič resp. držiteľ vodičského oprávnenia.

Obrana obžalovaného spočívala v tom, že mal za to, že keď Z. M. dal 3.000,- Sk a z 2 fotografie, a jeho otec robil na polícii, že ide o riadne vybavenie vodičského preukazu, je teda účelová, nevierohodná, navyše v rozpore so zákonom (ktorý mal obžalovaný poznať), urobena len v snahe obžalovaného vyhnúť sa zodpovednosti za žalovaný skutok. Navyše je táto obrana vyvrátená tvrdením svedka B.H. M..

Príslušník polície vykonávajúci kontrolu obžalovaného potvrdil, že sa obžalovaný týmto vodičským preukazom riadne preukázal a odovzdal ho do ruky svedka.

Zo správy Prezídia PZ, odboru dokladov a evidencie (č.l. 59) vyplynulo, že vodičský preukaz predložený obžalovaným pri cestnej kontrole nikdy nemohol byť vydaný, nakoľko v čase, kedy mal byť vydaný 07.07.1991 sa vydávali papierové vodičské preukazy zasunuté do fólie, označovali sa sériou BD. Vodičské preukazy zaliate do fólie sa začali vydávať až od 01.01.1993 a skončilo sa ich vydávanie 30.04.2004.

Zo správy na č.l. 93 vyplynulo, že obžalovaný E. požiadal dňa 06.11.2002 o výmenu vodičského preukazu a rozšírenie skupiny E a B, žiadosti bolo vyhovené, avšak nevedelo mu, že vodičský preukaz, ktorý mu mal údajne Z.Š. M. zabezpečiť v roku 2003, skupinu E vôbec neobsahoval.

Obrana obžalovaného bola vyvrátená aj listinnými dôkazmi (znalecký posudok KEÚ PZ a iné), ale aj svedeckými výpoveďami svedkov.

Trestnú činnosť obžalovaného preukazujú aj listinné dôkazy nadchádzajúce sa v spisovom materiáli, najmä znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave, z ktorého vyplynulo, že vodičský preukaz SF036253 je úplný falzifikát vyhotovený technikou striekanej tlače, na tomto princípe tlače pracujú atramentové počítačové tlačiarne a atramentové multifunkčné reprodukcčné zariadenia.

Svedkovia vypovedali zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, súd nemal žiadne pochybnosti o vierohodnosti ich tvrdení, navyše tieto ich výpovede navzájom korešpondovali, a boli v súlade aj s listinnými dôkazmi.

Všetky dôkazy súd vyhodnotil aj jednotlivo, aj v celku a spolu dávali jednotnú, logickú, ucelenú a ničím nenarušenú reťaz dôkazov, smerujúcu k jedinému záveru, a tým je uznanie viny obžalovaného P. E..

Obžalovaný P. E. bol doposiaľ desať krát súdne trestaný, naposledy rozhodnutiami Okresného súdu Piešťany, a to: rozhodnutím zo dňa 28.01. 2010 spisová značka OT/3/2010, právoplatným toho istého dňa, pre § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní tri roky a Okresným súdom Piešťany zo dňa 16.04.2012 spisová značka 1T/46/2012, právoplatným dňa 25.04. 2012, pre rovnaký trestný čin na trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní dva roky.

Obžalovaný bol niekoľkokrát postihnutý za priestupok na úseku dopravy. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Na základe takto doplneného dokazovania súd rozhodol rozsudkom zo dňa 14.10.2013, ktorým čiastočne uznal vinu a čiastočne oslobodil obžalovaného P. E., pričom mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 4 roky, pričom zrušil výrok o treste uložený mu rozhodnutím okresného súdu Piešťany, sp. zn. OT/3/2010.

V dôsledku odvolania obžalovaného a Okresnej prokuratúry Piešťany rozhodoval vo veci Krajský súd Trnava.

Ten uznesením sp. zn. 5To/107/13 zo dňa 03.07.2014 zrušil odvolaním napadnutý rozsudok avšak len vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

V uznesení Krajský súd Trnava uviedol, že bude potrebné sa opätovne zaoberať výškou uloženého trestu, nakoľko obžalovaný uviedol, že rozsudkom Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 3T/62/2014 zo dňa 03.06.2014 bol právoplatne odsúdený pre trestný čin podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 27 mesiacov, na základe čoho je pravdepodobné, že v danom prípade bude prichádzať do úvahy i uloženie súhrnného trestu. Z vyššie uvedeného dôvodu preto krajský súd postupoval tak, že zrušil napadnutý rozsudok len vo výroku o treste a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom bude potrebné, aby okresný súd v novom konaní zadovážil predmetný spis Okresného súdu v Trnave sp. zn. 3T/62/2014, a v prípade opodstatnenosti vo vzťahu k uvedenej trestnej činnosti uložil obžalovanému nový súhrnný trest odňatia slobody v súlade so zákonom.

Súd pripojil a oboznámil na hlavnom pojednávaní spis Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/62/2014, zistil, že v súvislosti s týmto odsúdením je potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody. Obžalovaný bol v tomto konaní odsúdený podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 27 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe doplneného dokazovania súd rozhodol rozsudkom zo dňa 22.09.2014 a uložil P. E. trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako trest súhrnný a zároveň zrušil výroky o trestoch Okresného súdu Piešťany, sp. zn. OT/3/2010 a Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/62/2014.

Z dôvodu odvolania prokurátora a obžalovaného opätovne vo veci rozhodoval Krajský súd Trnava.

Tento uznesením sp. zn. 3To 126/14 zrušil rozsudok vo výroku o treste a vrátil vec Okresnému súdu Piešťany, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

V uznesení Krajský súd Trnava uviedol, že rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o výrok o treste je predčasný. Okresný súd ukladal obžalovanému P. E. trest na základe právoplatne uznannej viny

rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch, sp. zn. 2T/89/2010 zo dňa 14.10.2013 potvrdenej uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/107/2013 zo dňa 13.07.2014. Zároveň z rozsudku vyplýva, že okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody s poukazom na rozhodnutia Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 0T/3/2010 a sp. zn. 1T/46/2012 a Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/62/2014. Krajský súd dospel k záveru, že vznikli pochybnosti pokiaľ ide o ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 3T/62/2014. V danom prípade bolo potrebné, aby okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu sa dôsledne riadil vyššie uvedenými ustanoveniami § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona, kde bolo potrebné posudzovať práve otázku, či v danom prípade sa jedná o viacčinný súbeh trestných činov vo vzťahu k rozsudkom, ku ktorým okresný súd ukladal súhrnný trest. V danom prípade pokiaľ ide o trestný rozkaz Okresného súdu v Piešťanoch, sp. zn. 1T/46/2012, právoplatný dňa 25.04.2012, ako aj vyhlásenie rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/62/2014, právoplatného dňa 03.06.2014 spôsobilo, že trestné činy spáchané pred doručením citovaného trestného rozkazu a vyhlásením citovaného trestného rozkazu, nemôžu byť vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu s trestnými činmi spáchanými po doručení citovaného trestného rozkazu a vyhlásením citovaného rozsudku, t.j. s trestným činom spáchaným dňa 13.12.2011, za ktorý bol obžalovaný E. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/46/2012 zo dňa 16.04.2012, s trestným činom spáchaným dňa 04.02.2014, za ktorý bol obžalovaný Krček odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/62/2014 zo dňa 03.06.2014, právoplatným dňa 03.06.2014. Bude potrebné, aby sa okresný súd v dostatočnej miere vysporiadal i s námietkami obžalovaného vyslovených v dôvodoch odvolania, najmä pokiaľ ide o ukladanie súhrnného trestu a jeho možnosti upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Vzhľadom k uvedenému súd na hlavnom pojednávaní oboznámil ďalšie listinné dôkazy a rozhodol o treste opätovne.

Trest je právnym následkom trestných činov, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tom, ako má pôsobiť zákon jednak na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest ale musí obsahovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, uloží mu súhrnný trest, podľa zásad na uloženie súhrnného trestu.

Súd s poukazom na predchádzajúce tresty odňatia slobody uložené obžalovanému P. E. ako nepodmienečné dospel k záveru, že tieto zabezpečia jeho nápravu a prevýchovu a zodpovedajú aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Zároveň tieto tresty zohľadňujú aj osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život, a jeho postoj k trestnej činnosti, preto súd postupoval podľa § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené súd pri viazanosti právnym názorom vysloveným odvolacím súdom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.